

ROMANIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

DOSAR NR...../2012

SENTINTA CIVILĂ NR.....
Ședința publică din 2013

PRESEDINTE.....

GREFIER:.....

S-a luat în examinare cererea promovată de reclamanta SC x SRL, împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect contestatie act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă pentru pârâta Direcția Finanțelor Publice Arad consilier juridic Omuț Adrina, lipsă fiind reclamanta SC x SRL.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată că prin registratura instanței au fost depuse la dosar la data de xxx 2013 de către reclamanta SC x SRL, note de ședință la care se află anexate un set de înscrisuri, dovada achitării taxei judiciare de timbru în sumă de xx lei și timbru judiciar în sumă de xx lei în original. Se comunică 1 exemplar din notele de ședință depuse la dosar cu reprezentanta pârâtei.

Reprezentanta pârâtei depune la dosar delegația de reprezentare.

Văzând că la dosar s-a depus în original dovada achitării taxei judiciare de timbru, instanța respinge excepția netimbrării acțiunii, invocată în cauză la termenul de judecată din data de 13 xxxx 2013.

Reprezentanta pârâtei solicită acordarea unui nou termen de judecată pentru a lua cunoștință de conținutul notelor de ședință și a înscrisurilor comunicate la acest termen de judecată.

Constatând că prin notele de ședință s-au adus doar precizări cu privire la obiectul acțiunii, fără a fi invocate motive suplimentare și fără a se solicita probe noi, instanța respinge cererea de amânare formulată în cauză, după care, nemaifiind alte cereri formulate, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea acțiunii formulată în cauză de către reclamanta SC x SRL, conform întâmpinării depuse la dosar, fără cheltuieli de judecată.

CURTEA

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la Curtea de Apel Timișoara sub nr...../.../2012, la data de 21.08.2012, precizată la data de 13.03.2013, reclamanta SC x SRL a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, pentru a se dispune anularea deciziei emise de pârâta sub nr...../21.02.2012, prin care s-a soluționat contestația administrativă îndreptată împotriva deciziei de impunere nr.F-AR/24.10.2011, emisă de aceeași pârâta, anularea măsurii de suspendare a soluționării contestației administrative pentru obligațiile de plată în sumă totală de 696.882 lei, obligarea organului nscai la soluționarea contestației administrative și pentru această sumă, anularea deciziei de impunere menționate, iar în subsidiar anularea parțială a deciziei de soluționare a contestației și a deciziei de impunere pentru suma de xxxx lei, pentru care contestația administrativă a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivare s-a arătat că prin decizia de soluționare a contestației administrative nr. 100/21.02.2012 s-a suspendat soluționarea contestației pentru suma totală de 696.882 lei, aceasta fiind respinsă pentru suma de xxxx lei, ca neîntemeiată.

Se susține că în mod nelegal organul de soluționare a contestației a dispus suspendarea procedurii în temeiul art.214 alin.1 lit.a C.pr.fiscală, constatându-se că a fost formulată o sesizare penală sub nr...../25.10.2011 în legătură cu o parte din sumele stabilite suplimentar prin decizia de impunere nr...../2010, anume pentru impozit pe profit de xxxx lei și TVA xxxxx lei și că în speță ar avea incidență principiul de drept „penalul ține în loc civilul”.

În acest sens, se învederează că în cazul de față este vorba de un raport juridic de drept civil, ramură de drept din care face parte și cel financiar, fiscal și comercial, că organul de control administrativ s-a exonerat de orice atribuții cu motivarea privind sesizarea organelor de urmărire penală, deși în speță nu sunt indicii de săvârșire a unor infracțiuni.

În ce privește suma pentru care contestația s-a respins ca neîntemeiată, se învederează că în mod nelegal a fost stabilită în sarcina reclamantei, întrucât:

- pentru suma de xxxx lei, aferentă unor achiziții de combustibili destinat' funcționării utilajelor societății, s-au prezentat bonuri fiscale, astfel încât există documente justificative pentru efectuarea acestor cheltuieli;

- pentru suma de xxxx lei, aferent achiziției unei centrale Viadrus și a unui radiator, în mod nejustificat organul fiscal a considerat că nu era destinată realizării operațiunilor taxabile;

- pentru TVA dedus în baza unor facturi prezentate organului de control în copii xerox, dreptul de deducere trebuia recunoscut datorită faptului că acele copii erau certificate pentru conformitate cu originalul, acesta fiind dispărut în condiții necunoscute, evidențele contabile atestând realizarea efectivă a acelor operațiuni;

- pentru TVA în sumă de xxxxxx lei, aferentă unor servicii de cazare, se învederează că reclamanta a achitat acele servicii conform art.21 lit.e Cod fiscal;

- corecția efectuată în luna iunie 2010 constând în diminuarea TVA cu suma de xxxx lei, s-a făcut în baza deciziei de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA înregistrat la AFP Arad sub nr...../3.08.2010, în temeiul art.147 Cod fiscal, corespunzând valorii facturilor emise de furnizorul SC A SRL.

Reclamanta conchide că toate operațiunile financiar contabile desfășurate se încadrează în dispozițiile art.145, 146 Cod fiscal, fiind susținute de documente justificative acceptate de lege. Se menționează că toate înregistrările efectuate în evidența contabilă a societății în perioada supusă controlului, sunt exacte, iar documentele justificative reflectă realitatea operațiunilor, astfel încât aceasta avea dreptul să beneficieze de deducerea TVA.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii, reluând argumentele înscrise și în decizia de soluționare a contestației, care au justificat suspendarea acestei proceduri pentru suma de 696.882 lei și respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma de lei.

În probațiune s-au depus la dosar decizia nr...../21.02.2012, decizia de impunere nr.F-AR .../24.10.2011, ambele emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, contestația administrativă îndreptată împotriva actului de impunere, raportul de inspecție fiscală ce a stat la baza emiterii acestuia.

Prin notele de ședință depuse la dosar pentru termenul de judecată din reclamanta a făcut referire la expertiza financiar-contabilă, însă nu a

formulat o solicitare de administrare a acestei probe nici în cererea de chemare în judecată și nici prin alte acte de procedură, nu a precizat ce împrejurări de fapt dorește a fi constatate prin administrarea acestei probe, astfel încât instanța nu a fost în măsură să încuviințeze o atare probă.

Din înscrisurile depuse la dosar, instanța reține următoarea stare de fapt:

Reclamanta, societate comercială de naționalitate română, a fost supusă unei inspecții fiscale la sediul social din Arad, în perioada 19.09.2011-14.10.2011, pentru a se verifica modul de respectare a dispozițiilor legale referitoare la obligațiile fiscale în materie de impozit pe profit și TVA în perioada 15.02.2010-31.12.2010.

Inspecția, realizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, a fost finalizată prin emiterea Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR/19.10.2011 (filele 108-135), în baza căruia s-a emis decizia de impunere nr.F-AR/24.10.2011 (filele 99-107), prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a unui impozit pe profit suplimentar de xxxx lei și majorări de întârziere de xxxx lei și TVA suplimentar în sumă de xxxxx lei, cu majorări de întârziere de xxxxx lei.

Împotriva acestei decizii reclamanta a promovat contestație pe cale administrativă, în temeiul art.205 și urm. C.pr.fiscală (filele 33-48), aceasta fiind soluționată prin decizia nr./21.02.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Biroul de Soluționare Contestații, dispunându-se suspendarea soluționării contestației pentru suma de 696.882 lei (din care impozit pe profit în sumă de xxxxxx lei, cu majorări de întârziere de xxxx lei, TVA de xxxxx lei și majorări de întârziere aferentă TVA de xxx lei), până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, reținându-se că există în cauză indiciile săvârșirii unei infracțiuni, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea. Prin aceeași decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația reclamantei pentru suma totală de xxxx lei, reprezentând TVA suplimentar de xxxx lei și majorări aferente de xxxx lei (filele 9-32).

În motivarea deciziei s-a reținut că organele de inspecție fiscală a constatat că în perioada verificată reclamanta a diminuat baza de impunere pentru calculul impozitului pe profit cu suma de xxxxx lei, reprezentând cheltuieli înregistrate în baza unor facturi care nu corespund realității, deducând de asemenea TVA în baza unor facturi în cuprinsul cărora au fost înscrise date ce nu corespund realității, pretenșii furnizori de bunuri sau servicii învederând că nu au livrat acele bunuri ori nu au prestat astfel de servicii societății, o parte din facturi având înscrise date de identificare ale furnizorilor ce nu corespund realității, operațiuni fictive ori sume care nu corespund realității. De asemenea s-au înregistrat în contabilitatea reclamantei facturi emise de un furnizor (SC xxxxxx SRL), declarat inactiv din data de 7.10.2010.

Aceste constatări au justificat formularea unei sesizări penale către Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, în legătură cu o parte din sumele stabilite suplimentar prin decizia de impunere nr.F-AR/24.10.2011, anume impozitul pe profit suplimentar de xxxxx lei și TVA suplimentar de xxxx lei, iar la solicitarea organului de soluționare a contestației, Parchetul sesizat a comunicat că dosarul privind pe administratorul SC x SRL este în curs de soluționare.

Astfel fiind, având în vedere dispozițiile art.214 și 216 C.pr.fiscală, organul de soluționare a contestației a reținut că nu se poate pronunța pe fondul cauzei, cu privire la obligațiile de plată suplimentare ce au legătură cu sesizarea penală. Înainte de soluționarea cauzei penale, conform principiului instituit de art.19 aiin.3 C.pr.penală, potrivit căruia „penalul ține în loc civilul”.

Pentru sumele ce nu au fost cuprinse în sesizarea penală totalizând xxxx lei, TVA stabilit suplimentar potrivit deciziei de impunere nr.F-AR/24.10.2011, s-a reținut că este neîntemeiată contestația administrativă, din următoarele considerente:

- pentru suma de xxxxx lei, aferentă unor achiziții de combustibili, s-a reținut că acești combustibili erau destinați funcționării unor autoturisme ce nu sunt proprietatea reclamantei și pentru care nu s-a putut prezenta un contract de comodat sau de închiriere, respectiv că au fost prezentate ca documente justificative bonuri fiscale pe care nu erau înscrise numerele de

înmatriculare ale autovehiculelor pentru care era destinat combustibilul, astfel încât TVA nu este deductibil potrivit art.145 alin.2 lit.a, art.146 alin.1 lit.a și b, art.145¹ Cod fiscal.

- pentru suma de xxxxx lei, aferentă achiziției unei centrale Viadrus și a unui radiator, s-a reținut că reclamanta nu a probat cu documente justificative utilizarea acelor bunuri în folosul operațiunilor sale taxabile, astfel încât TVA nu este deductibil rap. la art.145 alin.2 lit.a Cod fiscal, respectiv art.65 C.pr.fiscală, care stabilește sarcina probei asupra contribuabilului.

- pentru TVA în sumă de xxxx lei, dedus în baza unor facturi prezentate organului de control în copii xerox, s-a considerat că nu poate fi exercitat dreptul de deducere a taxei, având în vedere disp.art.146 alin.1 iit.a Cod fiscal, coroborat cu pct.46 alin.1 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr 44/2004 și art.65 C.pr.fiscală.

- pentru TVA în sumă de xxx lei, aferentă unor servicii de cazare, s-a reținut că aceste cheltuieli au fost efectuate pentru persoane ce nu au calitatea de salariați ai societății, pentru care nu s-a putut justifica necesitatea efectuării lor, în scopul realizării obiectului de activitate al societății, astfel încât acestea nu intră în sfera de aplicare a dreptului de deducere a TVA, potrivit art.145 alin.2 lit.a Cod fiscal.

- corecția efectuată în luna iunie 2010 constând în diminuarea TVA de plată cu suma de xxxxx lei, organul de soluționare a contestației a reținut că societatea petentă nu a putut prezenta documente de evidență tehnico operativă și contabilă de înregistrare a corecției, organele de inspecție fiscală neputând identifica operațiunile ce au făcut obiectul corecției ori documentele justificative și de evidență tehnico operativă ce au stat la baza operațiunii, nefiind prezentate facturile fiscale provenite de la SC A SRL care ar da dreptul reclamantei să exercite dreptul de deducere a TVA.

Prin urmare, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația administrativă atât pentru TVA suplimentar de xxxx lei, cât și pentru majorările aferente de xxxx lei, în baza principiului accesorium sequitur principalem.

Împotriva deciziei de soluționare a contestației și a deciziei de impunere nr.F- AR/24.10.2011 reclamanta a promovat prezenta acțiune, susținând că este nelegală atât măsura de suspendare a soluționării contestației administrative, pentru suma de xxxx lei, cât și cea de respingere a contestației pentru suma de xxxx lei.

Acțiunea astfel promovată este nefondată.

În ce privește soluția de suspendare din cuprinsul deciziei de soluționare a contestației administrative emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad sub nr...../21.02.2012 instanța constată că acțiunea reclamantei este nefondată.

Astfel, art.214 alin.1 lit.a Cod pr.fiscală arată că „organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei (a procedurii de soluționare a contestației administrative - n.n.). atunci când: organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indicor săvârșirii unei infrscjun: a ca "ei constatare a' sves c înrăurire hotărâtoare

Se poate observa că în textul legal citat legiuitorul a utilizat în propoziția principală verbul „a putea”, interpretarea gramaticală a normei conducând la concluzia că în acest mod s-a instituit o facultate, o posibilitate, fiind lăsată la latitudinea organului de soluționare a contestației o atare suspendare.

În măsura în care deci suspendarea este facultativă, fiind lăsată la aprecierea organului investit cu soluționarea contestației, trebuie concluzionat că posibilitatea de a cenzura măsura suspendării este instituită limitat pentru instanța de contencios administrativ, care nu poate analiza aspecte de oportunitate a actelor administrative, cum sunt cele lăsate la aprecierea unei autorități publice.

Dimpotrivă, în astfel de cazuri, controlul de legalitate realizat de instanțele de

în speță, deci, instanța poate doar să analizeze în ce măsură condițiile impuse de art. 214 alin.1 lit.a Cod pr.fiscală, în care este posibilă suspendarea soluționării contestației administrative, sunt îndeplinite.

Din acest punct de vedere, răspunsul trebuie să fie afirmativ, căci reclamanta nu a contestat cele reținute în cuprinsul deciziei nr./21.02.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, referitoare la formularea unei sesizări penale pentru cercetarea administratorului său sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni.

Dimpotrivă, aceasta a confirmat în acțiune faptul că au fost sesizate organele de urmărire penală cu privire la existența indiciilor privind săvârșirea unei infracțiuni legate de obligațiile fiscale ale reclamantei.

De asemenea, nu s-ar putea reține că ar fi posibilă soluționarea contestației administrative, anterior soluționării acțiunii penale, având în vedere principiul înscris în art.22 Cod.pr.penală potrivit căruia „penalul ține în loc civilul”, respectiv, potrivit căruia hotărârea definitivă pronunțată asupra acțiunii penale reprezintă autoritate de lucru judecat în fața organelor administrative sau judiciare abilitate să analizeze aspectele civile ale unei pretinse fapte penale.

Din acest punct de vedere mai trebuie reținut că potrivit art. 19 Cod pr.penală, acțiunea civilă trebuie soluționată cu prioritate în procesul penal, iar în măsura în care s-ar afla în curs de judecată în fața instanței civile o acțiune pentru repararea pagubei pricinuite printr-o pretinsă infracțiune, procesul civil se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale.

Interpretarea sistematică a acestor dispoziții conduce la concluzia că este obligatorie suspendarea cauzei în fața organului administrativ ori chiar a instanței de judecată civile atunci când acestea sunt investite să analizeze existența unor creanțe fiscale care fac obiect și al acțiunii penale.

De aceea, este legală aprecierea acestuia conform căreia constatarea acestei stări de fapt trebuie să se facă prioritar în acțiunea penală, revenind organului administrativ posibilitatea de a analiza această stare de fapt doar în măsura în care nu ar fi soluționate în procesul penal pretențiile organului fiscal referitoare la creanțele fiscale eventual datorate de reclamant.

Va fi deci menținută ca legală decizia de soluționare a contestației administrative emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad sub nr...../21.02.2012, prin care s-a suspendat procedura de soluționare a contestației administrative promovată de reclamantă împotriva deciziei de impunere, pentru suma de lei, urmând a se respinge ca nefondată cererea sa de anulare a acestui act administrativ, pentru suma menționată.

În egală măsură se constată a fi neîntemeiată cererea reclamantei și în partea referitoare la nelegalitatea soluției de respingere ca nefondată a contestației administrative pentru suma de lei, stabilită prin decizia de impunere în sarcina sa cu titlu de TVA suplimentar de plată.

Astfel, se constată că în acțiune reclamanta nu a propus administrarea vreunei dovezi care să conducă la stabilirea unor împrejurări de fapt contrare celor reținute de organele de inspecție fiscală. În acest sens, aceasta nu a înțeles să depună la dosar facturile cu privire la care organul fiscal a reținut că nu au fost prezentate în original, documentele justificative pentru achiziționarea combustibililor, care să ateste că aceștia au fost destinați unor autovehicule proprietatea sa ori utilizate pentru realizarea operațiunilor sale taxabile, documente care să ateste că centrala Viadrus și radiatorul achiziționat au fost destinate pentru a fi utilizate în realizarea operațiunilor taxabile, documente care să ateste că serviciile de cazare pentru care a solicitat deducerea TVA au fost prestate în beneficiul unor angajați ai societății, facturile provenite de la SC A PB SRL, din care să rezulte că TVA de plată pentru lunile mai și iunie 2010 era mai mic decât cel înscris în decontul înregistrat la A.F.P. Arad, fiind astfel justificată diminuarea dispusă cu titlu de corectare a unor erori materiale.

De asemenea, reclamanta nu a solicitat administrarea în cauză a unei expertize care să statueze asupra unor împrejurări de fapt, de natură să susțină afirmațiile din cererea de chemare în judecată.

În atari condiții, instanța este îndreptățită să rețină că acesteia îi revine sarcina

probei, precum și că în absența unor dovezi care să conducă la stabilirea unor împrejurări de fapt diferite de cele consemnate în raportul de inspecție fiscală ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, nu se poate constata nelegalitatea titlului de creanță ori a deciziei de soluționare a contestației administrative.

Aceasta cu atât mai mult cu cât reclamanta nu a contestat nici incidența în speță a dispozițiilor legale în temeiul cărora s-a stabilit în sarcina sa obligația de plată a TVA suplimentar în sumă de lei și a majorărilor aferente de lei.

Dimpotrivă aceasta face referire doar la faptul că cheltuielile de achiziționare a serviciilor de cazare pentru care s-a solicitat deducerea TVA în sumă de ... lei au caracter deductibil în temeiul art.21 lit.e Cod fiscal. Or, instanța constată că textul legal menționat face referire la impozitul pe profit, nefiind incident în materia TVA, obligație fiscală pentru care s-a respins contestația administrativă prin decizia pârâtei. Pe de altă parte, chiar în măsura în care s-ar considera că natura ori caracterul deductibil al TVA aferent acestor cheltuieli ar putea fi stabilită prin raportare la disp.art.21 alin.1 lit.e Cod fiscal, instanța constată că textul legal face referire la cheltuielile efectuate pentru salariați și administratori sau alte persoane fizice asimilate acestora, în timp ce organul fiscal a stabilit că în speță cheltuielile de cazare au fost suportate pentru persoane ce nu au calitatea de salariați sau administratori în societate și pentru care nu s-a putut dovedi că ar fi desfășurat vreo activitate în scopul realizării operațiunilor taxabile ale reclamantei.

Prin urmare, instanța reține că:

- pentru suma de lei, aferentă unor achiziții de combustibili, în mod legal s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a TVA, în condițiile în care acești combustibili erau destinați funcționării unor autoturisme ce nu sunt proprietatea reclamantei și pentru care nu s-a putut prezenta un contract de comodat sau de închiriere, nefiind prezentate documente justificative emise în condițiile legii, care să ateste că s-a achiziționat combustibil pentru utilajele societății, astfel încât TVA nu este deductibil potrivit art.145 alin.2 lit.a, art.146 alin.1 lit.a și b, art.145¹ Cod fiscal.

- pentru suma de lei. aferentă achiziției unei centrale Viadrus și a unui radiator, reclamanta nu a probat cu documente justificative utilizarea acelor bunuri în folosul operațiunilor sale taxabile, astfel încât TVA nu este deductibil rap. la art. 145 alin.2 lit.a Cod fiscal, respectiv art.65 C.pr.fiscală, care stabilește sarcina probei asupra contribuabilului.

- pentru TVA în sumă de lei, dedus în baza unor facturi prezentate organului de control în copii xerox, nu poate fi exercitat dreptul de deducere a taxei, având în vedere disp.art.146 alin.1 lit.a Cod fiscal, coroborat cu pct.46 alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004 și art.65 C.pr.fiscală, în condițiile în care pct.46 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004 stabilește că „justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin.1 Cod fiscal, respectiv, pe baza facturii originale.

- pentru TVA în sumă de lei, aferentă unor servicii de cazare, instanța reține că aceste cheltuieli au fost efectuate pentru persoane ce nu au calitatea de salariați ai societății, pentru care nu s-a putut justifica necesitatea efectuării lor, în scopul realizării obiectului de activitate al societății, astfel încât acestea nu intră în sfera de aplicare a dreptului de deducere a TVA, potrivit art. 145 alin.2 lit.a Cod fiscal.

- în ce privește corecția efectuată în luna iunie 2010 constând în diminuarea TVA de plată cu suma de ... lei, instanța reține că societatea reclamantă nu a putut prezenta documente justificative provenite de la furnizorul SC A SRL, care să permită identificarea operațiunilor ce au făcut obiectul corecției, astfel încât nu s-ar putea constata că în mod nelegal organul fiscal ar fi reținut că suma menționată ar avea caracter nedeductibil.

Față de aceste considerente, urmează a se respinge în întregime ca nefondată cererea reclamantei, iar în baza art.274 C.pr.civilă, se va lua act de faptul că părțile nu au solicitat cheltuieli de judecată în cauză.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge cererea promovată de reclamanta SC X SRL, împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad. Fără cheltuieli de judecată. Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din03.2013.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.